

VERÍM V BOHA (4.)

VERÍM V DUCHA SVÄTÉHO ... ODPUSTENIE HRIECHOV ... SVÄTÚ CIRKEV KATOLÍCKU...

Minulú nedelu sme si vysvetľovali články viery, ktoré sa týkajú Božieho Syna a nášho Pána Ježiša Krista.

Dnes prejdeme k ďalším článkom Vyznania viery, no trochu si ich – pre lepšie pochopenie – presunieme v poradí.

Verím v Ducha Svätého

O Duchu Svätom sme si už hovorili v 2. katechéze, keď sme si Boha pripodobnili k obrovskej sopke lásky. Boh Otec a Syn sa od večnosti milujú tak nekonečne veľkou a silnou láskou, že ich vzájomný Dych lásky je živá osoba – Duch Svätý.

Duch Svätý je svojou milosťou prvý pri prebúdzaní našej viery a pri udeľovaní nového života, ktorý spočíva v poznaní Otca a toho, ktorého Otec poslal, Ježiša Krista. Je však posledný pri zjavení osôb Najsvätejšej Trojice. Svätý Gregor Naziánsky vysvetľuje tento postup pedagogiou Božej „zhovievavosti“: *Starý zákon ohlasoval Otca jasne, Syna menej jasne. Nový [zákon] nám však jasne ukazuje Syna, kým božstvo Ducha naznačil akosi nejasne. Teraz však sám Duch prebýva s nami a dáva sa nám poznať jasnejšie. Nebolo totiž možné bez nebezpečenstva otvorene hlásať Syna, kým sa ešte nevyznávalo božstvo Otca, ani nám pridávať Ducha Svätého akoby ťažšie bremeno – ak sa smie tak povedať –, kým sa ešte nepripúšťalo božstvo Syna... Len postupným napredovaním a vzrastaním ,od jasnosti k jasnosti‘ svetlo Trojice zažiarilo jasne.*

Veriť v Ducha Svätého znamená teda vyznávať, že Duch Svätý je jedna z osôb Najsvätejšej Trojice, jednej podstaty s Otcom a Synom a že jemu „sa spolu s Otcom a Synom vzdáva poklona a sláva“.

Inými slovami by som to povedal takto:

Už sa vám niekedy stalo, že ste niečo pokazili alebo zanedbali a vtedy ste si spomenuli: veď mi to vtedy „bliklo“, že to mám urobiť takto. Ale vy ste tomu nevenovali pozornosť, alebo ste tú myšlienku zavrhlí, odmietli a teraz spätne vidíte, že dôsledkom toho je zanedbané dobro, alebo nejaký problém, ktorý nemusel byť.

Alebo naopak, zažijete radosť z toho, že sa vám niečo podarilo, alebo ste niekomu urobili radosť a spätne si uvedomíte, že je to preto, lebo ste takúto myšlienku prijali a reagovali ste na ňu pozitívne.

Rozprávala mi jedna mladá žena, že si išla kúpiť papuče. A vtedy ju napadla myšlienka, že by mohla kúpiť papuče aj svojej priateľke, ktorá v tom čase prišla tragicky o manžela – že keď príde k nej na návštevu, aby mala svoje papuče, aby sa cítila doma, aby jej tak bolo ľahšie prekonať ťažké obdobie. Prekvapila sa tej myšlienkou, ale zareagovala na ňu tak, že v obchode kúpila 2 páry. A bola prekvapená, že mala presne toľko peňazí, koľko potrebovala na 2 páry. Ani cent navyše, ani menej. Kamarátka sa tomu daru veľmi potešila, najmä však tomu, že má otvorené srdce a uši, ktorým môže zveriť svoju bolesť. A táto žena, ktorá papuče kupovala, si po čase uvedomila, že to vlastne bol Duch Svätý, ktorý jej to vnukol. A výsledok bol nádherný, radostný.

Duch Svätý presne takto pôsobí. Ako vánok – jemne nám vnuká, naznačuje, čo dobré môžeme vykonať. A je len a len na nás, či zachytíme tento jeho hlas a zareagujeme naň pozitívne. Vtedy môžeme urobiť veľa dobra. Ale môžeme to aj zavrhnúť, odmietnuť takú myšlienku ako blbosť, ako

nezmysel a po čase zistíme, že sme mohli urobiť dobro, ale už sa nedá, alebo že sme dokonca mohli predísť zlu, ale už musíme niesť jeho dôsledky my sami a možno aj veľa iných ľudí kvôli nám.

K tejto citlivosti na podnety Ducha Svätého nás uschopňuje sviatosť birmovania. Preto som vyzýval, že aj dospelí, ktorí nemajú túto sviatosť, môžu sa pripraviť na jej prijatie, aby sa stali citlivými na podnety Ducha Svätého a mohli ľahšie robiť v živote dobro, a ľahšie mohli predchádzať zlu.

A my, ktorí už sme pobirmovaní, ak naozaj veríme v Ducha Svätého a prosíme ho, nie je možné aby sme neboli schopní spolupracovať s Ním.

Verím v odpustenie hriechov...

Ak verím v Ducha Svätého a snažím sa s Ním spolupracovať, tak pochopím, že Jeho hlavnou snahou je to, aby som v sebe stále viac odkrýval Božiu podobu a Boží obraz, na ktorý som bol stvorený. A viem predsa – to sme si hovorili v predošlej katechéze – že tento obraz Boha v nás je zahádzaný hriechom. Teda, logicky nám vychádza, že Duch Svätý nám pomáha chrániť sa hriechu a keď sa nám už stane, že sa hriechom zababreme, tak nás povzbudzuje k tomu, aby sme sa očistili. Vzbudzuje v nás túžbu po odpustení. Vzbudzuje v nás aj samotnú ľútosť, aby sme ľutovali úprimne, preto, že sme urazili Boha a ublížili sebe a blíznym. Nielen preto, že sme si pokazili dobré meno, či niečo podobné. Duch Svätý je ten, ktorý nám potom pomáha aj v rozhodnutí chrániť sa hriechu, predchádzať ho a vytrvať v dobrom.

Lenže, odkiaľ mať istotu, že je to tak, že je to Duch Svätý, že mám naozaj odpustené hriechy?

Človek veľmi potrebuje istotu. A to istotu viditeľnú, hmatateľnú, istotu, ktorá sa dá vnímať ľudskými zmyslami. A preto je tu Cirkev.

Verím vo svätú katolícku Cirkev...

Cirkev je tu nato, aby sme jej prostredníctvom mohli prijímať sviatosti. Teda viditeľné znaky neviditeľnej Božej milosti. Ustanovil ju Ježiš Kristus, ktorý nám otvoril cestu do neba. A hoci má Cirkev svoje štruktúry, nie je organizáciou, ale je živým organizmom. Je Matkou, ktorá nás znovuzrodila krstom pre večný život ako milované deti Nebeského Otca, bratov a sestry Ježiša Krista a zároveň priateľov a chrámy Ducha Svätého.

Cirkev, to je každý jeden z nás pokrstených. Nemôžeme sa teda stavať k Cirkvi ako k niečomu cudziemu. Ak ju niekto chváli, chváli tým aj mňa. Ak ju niekto haní, ubližuje tým aj mne.

Cirkev je totiž taká, akí sme my. Svätá, lebo jej hlavou je Kristus. A slabá a hriešna, lebo takí sme my. No nakoľko sa snažíme byť dobrí a svätí, natolko vylepšujeme aj Cirkev. Natolko je krásna, nakoľko sa dokážeme darovať druhým v láske.

V Cirkvi nás Duch Svätý pozýva a pomáha nám, aby sme naplňali svoje životné poslanie a povolanie: v manželstve, v rodine, v kňazstve, či zasvätenom živote.

Teda, keď vyjadrujem vieru v Ducha Svätého, v odpustenie hriechov a vo svätú, katolícku Cirkev, vyjadrujem tým zároveň túžbu byť otvorený pre podnety Ducha Svätého ku konaniu dobra, chrániť sa hriechu a očisťovať sa od neho cez službu Cirkvi, v Nej čerpať cez sviatosti potrebnú silu, aby som vládol žiť život dobrého človeka, stvoreného na Boží obraz.